

telefon), men i mere enkle sager kan det ske på skriftligt grundlag. Planen bør så vidt muligt indeholde tidsfrister for hovedterminerne i forberedelsen, eksempelvis hvornår en skønserklæring skal foreligge, og hvornår der i givet fald skal fremsendes forslag til supplerende spørgsmål.

Det bør tilstræbes, at man i planen eller så hurtigt som muligt efter, at planen er udarbejdet, fastsætter tidspunktet for domsforhandlingen (fremover »hovedforhandlingen«, jf. pkt. 5.2.2 nedenfor), i almindelighed til ca. en måned efter det tidspunkt, hvor forberedelsen forventes afsluttet. Også i sager, hvor der skal afholdes syn og skøn, eller hvor der skal indhentes sagkyndige erklæringer eller udtalelser fra organisationer eller myndigheder eller i øvrigt indhentes oplysninger til brug for sagen, bør der så vidt muligt på det første forberedende møde eller i umiddelbar forlængelse heraf fastsættes et tidspunkt for domsforhandlingen (hovedforhandlingen).

I meget komplicerede sager kan det dog efter Retsplejerådets opfattelse være meget vanskeligt at fastsætte præcise tidsfrister for alle væsentlige forberedelseskridt. I så fald bør der i det mindste fastlægges de frister, som realistisk kan gives. Retten må aktivt følge sagen og sikre sig, at forberedelsen skrider planmæssigt frem. Når sagen herefter er tilstrækkelig klarlagt til, at tidspunktet for afslutning af forberedelsen kan forudses, vil tidspunktet for domsforhandlingen (hovedforhandlingen) kunne fastsættes.

Retsplejerådets konkrete forslag om en modernisering af reglerne om sagsforberedelsen indeholder følgende elementer:

(1) Retsplejeloven skal lægge op til, at spørgsmål om henvisning af sagen til landsretten eller Sø- og Handelsretten eller om sagens behandling med flere juridiske dommere eller med sagkyndige dommere i givet fald omtales allerede i stævningen og svarskriftet.

(2) De gældende krav til stævningen bør håndhæves efter deres indhold. Opfylder stævningen ikke disse krav, bør sagen afvises, eller der bør indrømmes sagsøgeren en kort frist (f.eks. en uge) til at afhjælpe manglerne ved stævningen.

I sager, hvor sagsøgeren forventer, at sagsøgte ikke har indsigelser, bør der dog ikke stilles krav om en udførlig sagsfremstilling. Efter forarbejderne til de gældende regler må det antages, at kravet om en udførlig sagsfremstilling ikke gælder for almindelige inkassosager. Denne væsentlige undtagelse bør efter Retsplejerådets opfattelse fremgå direkte af loven, og rådets forslag indeholder derfor en bestemmelse herom.

(3) Det foreslås, at svarskrift altid skal indleveres skriftligt uden afholdelse af møde. Der må i den forbindelse tages skridt til at sikre, at selvmødere (dvs. personer, der ikke er repræsenteret af advokat), der har vanskeligt ved på egen hånd at skrive et fyldestgørende svarskrift, får nødvendig hjælp, jf. nærmere pkt. 5.2.5 nedenfor.

(4) Retsplejelovens § 355 om et særligt forberedende møde foreslås erstattet af en nyaffattet bestemmelse, hvorefter der i almindelighed skal afholdes et møde med henblik på en afklaring af sagens faktiske og retlige omstændigheder samt fastlæggelse af tidsrammerne for en eventuel yderligere forberedelse. Det foreslås, at dette møde normalt holdes umiddelbart efter indleveringen af svarskriftet, men at bestemmelsen dog skal rumme en sådan fleksibilitet, at man dels kan undlade et sådant møde, hvis det er overflødig, dels kan holde mødet på et senere tidspunkt under forberedelsen, hvis dette er mere hensigtsmæssigt.

Det foreslås indføjet i loven, at der på det pågældende møde skal tages stilling til bl.a. følgende spørgsmål om sagens behandling, i det omfang det er relevant i den konkrete sag:

- en eventuel henvisning af sagen til landsretten eller Sø- og Handelsretten (Handelsretten)
- sagens behandling ved én eller flere juridiske dommere
- en eventuel medvirken af sagkyndige dommere
- en eventuel udsættelse af sagen på afgørelse af andre sager eller med henblik på forelæggelse af præjudicielle spørgsmål for EF-domstolen
- bevisførelsen, herunder
  - opfordringer til modparten om at meddele faktiske oplysninger
  - anmodninger om editionspålæg
  - udmeldelse af syn og skøn
  - formulering af spørgsmål til en eventuel syns- og skønsmand
  - anmodninger om indhentelse af skriftlige parts- eller vidneerklæringer
  - afhøringer før domsforhandlingen (hovedforhandlingen)
- videomødeafhøringer eller telefoniske afhøringer, jf. herom pkt. 6 nedenfor
- tidsrammerne for den videre forberedelse
- tidspunktet for domsforhandlingen (hovedforhandlingen)
- planlægning af domsforhandlingen (hovedforhandlingen), herunder eventuel afspilning af forklaringer, der er optaget på bånd eller andet medium